

Pagal Direktyvos 2006/126/EB 7 straipsnio 5 dalies d punktą valstybės narės turi naudotis Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimų tinklu, jam pradėjus veikti. Šis Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimų tinklas buvo sukurtas ir pradėjo veikti 2013 m. sausio 19 d. Kadangi Suomija neprisijungė prie Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimo tinklo (RESPER), ji negali tinkle patikrinti, ar įvykdytos vairuotojo pažymėjimo išdavimo sąlygos. Kitos valstybės narės negali bendradarbiauti su Suomija ir patikrinti, ar įvykdytos vairuotojo pažymėjimo išdavimo sąlygas bei pasikeisti duomenimis. Taigi vis dar neįmanoma pasikeisti duomenimis su Suomija naudojantis Europos tinklu, kaip kad numatyta Direktyvos 2006/126/EB 15 straipsnyje.

(¹) OL L 403, p. 18.

2016 m. vasario 1 d. pareikštas ieškiny s byloje Europos Komisija/Vokietijos Federacinė Respublika

(Byla C-58/16)

(2016/C 118/16)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls ir L. Nicolae

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Neužtikrinusi, kad visiems Šiaurės Reino – Vestfalijos uostams bus nustatytos uosto ribos, bus patvirtinti uosto apsaugos rizikos vertinimai ir planai, taip pat bus paskirtas uosto apsaugos pareigūnas, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/65/EB (¹) dėl uostų apsaugos stiprinimo 2 straipsnio 3 dalį, 6 straipsnį, 7 straipsnį ir 9 straipsnį.
- Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Direktyvos 2005/65/EB 6 straipsnį valstybės narės privalo užtikrinti, kad uosto apsaugos vertinimai būtų atlikti uostuose, kuriems taikoma ši direktyva, ir kad juos patvirtintų atitinkama valstybė narė. Pagal šios direktyvos I priedą į tokius uosto apsaugos vertinimus įeina visų uosto apsaugai svarbių zonų, taip pat uosto ribų, nustatymas.

Pagal 2 straipsnio 3 dalį valstybės narės nustato kiekvieno uosto ribas, atitinkamai atsižvelgdamos į informaciją, gautą įvertinus uosto apsaugą. 4 dalis susijusi su atveju, kai uosto įrenginio ribos pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004 (²) apibrėžiamos kaip faktiškai apimančios uostą.

2013 m. atlikus patikrinimą paaiškėjo, kad bent vienuolikoje Šiaurės Reino – Vestfalijos uostų, kuriems taikoma Direktyva 2005/65/EB, nebuvo atlikti uosto apsaugos vertinimai. Iš vėlesnio susirašinėjimo matyti, kad iki šiol situacija nepasikeitė.

Bent tiems patiems vienuolikai uostų taip pat nebuvo nustatytos uosto ribos, nes jos grindžiamos uosto apsaugos vertinimu, kaip pirmiau nurodyta.

Todėl akivaizdu, kad Vokietija netinkamai taikė Direktyvos 2005/65/EB 2 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnį.

Pagal Direktyvos 2005/65/EB 7 straipsnį valstybės narės privalo užtikrinti, kad kiekviename uoste, kuriam taikoma ši direktyva, būtų parengtas uosto apsaugos planas ir kad jį patvirtintų atitinkama valstybė narė.

2013 m. rugpjūčio 21 d. rašte Vokietijos valdžios institucijos pripažino, kad vienuolikoje Šiaurės Reino – Vestfalijos uostų, kuriems taikoma direktyva, nebuvo parengti uosto apsaugos planai. Iš vėlesnio susirašinėjimo matyti, kad iki šiol situacija nepasikeitė.

Todėl akivaizdu, kad Vokietija netinkamai taikė Direktyvos 2005/65/EB 7 straipsnį.

Pagal Direktyvos 2005/65/EB 9 straipsnį turi būti paskirtas kiekvieno uosto, kuriam taikoma ši direktyva, apsaugos pareigūnas.

2013 m. rugpjūčio 21 d. rašte Vokietijos valdžios institucijos pripažino, kad keliuose Šiaurės Reino – Vestfalijos uostų, kuriems taikoma direktyva, nebuvo paskirti uosto apsaugos pareigūnai. Iš vėlesnio susirašinėjimo matyti, kad iki šiol situacija nepasikeitė.

Todėl akivaizdu, kad Vokietija netinkamai taikė Direktyvos 2005/65/EB 9 straipsnį.

⁽¹⁾ OL L 310, p. 28

⁽²⁾ OL L 129, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 74.

2016 m. vasario 5 d. *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi, S.A.* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. lapkričio 26 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-462/13 *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi/Komisija*

(Byla C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantai: *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi, S.A.*, atstovaujami advokatų J. L. Buendía Sierra ir A. Lamadrid de Pablo

Kitos proceso šalys: Europos Komisija ir SES Astra

Apeliantų reikalavimai

Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimą,
- priimti galutinį sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo ir panaikinti 2013 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimą ⁽¹⁾,
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiamu sprendimu buvo patvirtintas Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, susijęs su Ispanijos valdžios institucijų priimtomis įvairiomis priemonėmis, skirtomis užtikrinti, kad antžeminės skaitmeninės televizijos (AST) signalas pasiektų atokius teritorijos regionus, kur gyvena tik 2,5 % populiacijos. Sprendime pripažinta, kad iš esmės rinka nesiūlytų šios paslaugos be viešosios valdžios institucijų įsikišimo. Nepaisant to, jame neigiama, jog tai yra bendros ekonominės svarbos paslauga (BESP), ir teigiama, kad formaliai viešosios valdžios institucijos tos paslaugos „aiškiai“ neapibrėžė ir neužsakė. Skundžiamame sprendime taip pat teigiama, kad, bet kuriuo atveju, viešosios valdžios institucijos neturi įgaliojimų rinktis konkrečią technologiją, kad galėtų organizuoti BESP.